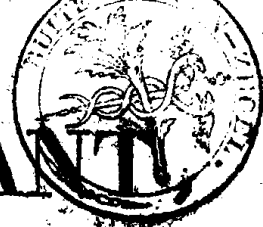

Buitengewoone
BREDASCHE COURANT

Van ZATURDAG den 24 JUNIJ 1815.

BREDA, den 24 Junij 1815.

Een Russisch Hoofd-officier, dezen morgen regtstreeks uit het Hoofd-Kwartier in deze Stad aankomen, heeft aan Z. E. den Generaal-Majoor *Meijer*, Commandant Supérieur dezer Vesting, de allezins heuchelijke en allergewigtigste navolgende nieuwstijdingen aangebragt:

Het Hoofd-Kwartier van den Hertog van *Wellington*, is de grenzen gepasseerd, en in Frankrijk binnen getrokken. Toen voornoemde Hoofd-officier het gemelde Hoofd-Kwartier verliet, was hetzelfde tusfchen Maubeuge en Valenciennes, gelegen

Buonaparte heeft niet meer bij zich dan twintig duizend man Gardes, na dat hij omtrent 18,000 man, die verstrooid rondliepen en ongewapend waren, in Maubeuge had ingeworpen. Voor het overige heeft hij zijn geheele materieel verloren. De kavallerie verkoopt hare paarden, de infanterie werpt de wapenen weg, en allen keeren naar hunne haardsieden, met allen spoed terug.

Buonaparte is, na den ontvangen nederlaag, terwijl zijne armée in retraite was, in allerijl, met een even knorrig als treurend gelaat, vermond in een grijze jas, met een ronde hoed, door Meubeuge komen vluchten.

Volgens officiele tijdingen bij het generale Hoofd-Kwartier ingekomen, is de Generaal *Travaut*, die de armée van *Buonaparte* in de Vendée commandeerde, geheel verslagen, en heeft zich met het overschot zijner armée aan de Koningsgezinden bij capitulatie overgegeven.

BRUSSEL, den 22 Junij. De staat van gezondheid van den dapperen Prins van Oranje, is allervoorspoedigst. De wond staat bij aanhoudendheid zeer goed. Men verhaalt ons een trek van Z. K. H., welke allezins de geheugenis waardig is, en het onvertzaagd heldenhart van onzen geliefden Prins kenschetst. Toen zich namelijk Z. K. H. door het verlies van zijn bloed voelde verzwakken, vroeg hij aan eene boeren wooning om wat drinken. Men bood aan Z. K. H. aansionds vruchten aan, en men drong denzelven om in voornoemde wooning ter neer te zitten: *Neen*, zeide de Held, *ik ben niet genoeg gewond, om niet aansionds weder tegen den vijand te strijden!* en Z. K. H. vertrok weder terstond.

Toen de officieren die Z. K. H. omringden, ontsteld zagen dat dezelve gewond was, en dat zijn edel bloed uit de wonde stortte; zeide Hij, zijn zweed afvegende, met veel bedaardheid: *Het is niets, mijns vrienden! voorwaarts! voorwaarts.*

Welk onzer voelt niet eene liefde-traan voor zulk een held, aan wien wij nu alles te danken hebben, in zijne oogen opwellen?

BRITANNISCHES COURANT

VAN YATTAWA DEN 21 JULI 1852

London, den 21 Juli 1852.

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)

De heer van de ... (text continues)